

af den vildtlevende Dyrebestand her i Landet. Flere Dyrearter trues i Øjeblikket med fuldstændig Udryddelse, og det er ikke blot et Spørgsmaal, der har Interesse for Jægere, men det er i Virkeligheden af Betydning for alle, der henregner sig til Naturvennernes Kredse. Jeg tror, at et af de vigtigste Midler til effektivt at beskytte denne Dyrebestand, som de allerfleste af os sætter saa stor Pris paa, er dette at indskrænke Jægerens Antal og navnlig indskrænke det fra den Ende, at Antallet af unge og ukyndige, som gaar og skyder løs uden i Virkeligheden at opnaa det, de tilstræber, men som i høj Grad kan skade Vildtet og foraarsage store Lidelser for Vildtet, indskrænkes saa meget som muligt. Det vil navnlig kunne opnaas gennem § 14, der kræver, at man, om jeg saa maa sige, skal løse Adgangstegn for at kunne gaa paa Jagt. For det store Antal af Grundejere her i Landet er denne Adgang dog kun betinget af, at de betaler de med Jagttegnets Udstedelse forbundne Udgifter; det offentlige kræver ingen Betaling for dette Tegn — for saa vidt er det gratis —, men da selve Tegnets Udstedelse er forbundet med en vis Ulejlighed og med visse Udgifter, kræver man 2 Kr. til Dækning af de dermed forbundne Udgifter, 2 Kr., som erlægges til den Mand, der skal udstede Kortet, nemlig Sognefogeden, og disse 2 Kr. beholder han som Vederlag for sin Ulejlighed. For alle andre, for Ikke-Grundejere og for Grundejere, der vil jage udenfor deres egen Ejendom, kræves 20 Kr. i Betaling for Jagttegnet, hvoraf de 2 Kr. tilfalder Sognefogeden, eller i København og Købstadkommunerne Politimyndighederne, medens de 18 Kr. indgaar, ikke i Statskassen, men i Kommunens Kasse. Endelig er der en tredje Kategori af Jagttegn, nemlig de Jagttegn, som Udlændinge skal løse, og som betales med 100 Kr. eller 5 Kr. for hvert Døgn, Jagten udøves her i Landet.

I § 17, der vedrører Fredningsbestemmelserne for de forskellige Dyre- og Fuglearter, er der foretaget en hel Del Ændringer, væsentlig i Overensstemmelse med det Forslag, der er udarbejdet af det før nævnte Udvalg. Jeg skal ikke komme ind paa alle de Enkeltheder, som Fredningsbestemmelserne indeholder. Jeg skal kun derom sige, at Ændringerne saa godt som alle gaar i Retning af at indskrænke Jagttiden og udvide Fredningstiden for de Dyrearter, der er særlig udsat for Efterstræbelser og derfor, som Erfaringen viser, er i Tilbagegang i Antal i de fleste Egne

af Landet. Jeg skal i Forbindelse dermed nævne, at der i § 20 c. er indført en Bestemmelse, som ikke tidligere har været kendt i dansk Jagtlovgivning. Der tillægges i den Landbrugsministeren en Bemyndigelse til, naar det skønnes nødvendigt for Bevarelsen af enkelte Dyrearter, at paabyde Fredning for saadanne stærkt efterstræbte og stærkt udtyndede Dyrearter enten for hele Landet eller for en Del af Landet for et Tidsrum af indtil 3 Aar. Der aabnes her Mulighed for en større Elasticitet i Jagtlovgivningen, saaledes at der, naar kyndige Folk, Jægere og Naturvenner, gør opmærksom paa, at en Dyreart, som man sætter Pris paa, i en Del af Landet eller i hele Landet er truet med Undergang, da midlertidigt kan skrives ind, for at den kan blive holdt oppe, uden at der til saadanne særlige Foranstaltninger kræves Ændringer i selve Loven. Skal det strækkes ud over tre Aar, vil det dog være paakrævet at foretage Ændringer i Loven.

I § 26 er der indført et delvist Forbud mod Natjagt. For Øjeblikket er der fri og uhindret Adgang til at udøve saadan Jagt. Det bringes nu til Ophør, men for at lempe Overgangen er der, da der er forskellige Opfattelser angaaende dette Spørgsmaal, indført den Bestemmelse, at Natjagt skal være tilladt en Time efter Solens Nedgang og en Time før dens Opgang. Der kan vel ogsaa være delte Meninger om, hvorvidt det er rigtigt at tage disse to Timer med, men jeg mener dog, at naar man foretager denne Overgang fra fuldstændig fri og uhindret Adgang til Natjagt til Forbud derimod, kan det være rigtigt, at man tager dette Hensyn. Det kan jo heller ikke absolut hævdes, at Natten indtræder ved Solens Nedgang og ophører ved dens Opgang. Der er tillige indsat en Bestemmelse om, at enkelte Lodsejere, der maatte lide særlig stor Skade af Sturvildtet fra tilgrænsende Skove, kan faa Tilladelse til at udøve Natjagt, hvis den stedlige Kommunalbestyrelse anbefaler det. Hvor megen eller hvor ringe Betydning denne Bestemmelse vil faa, skal jeg ikke kunne udtale mig om. Jeg har næret nogen Betænkelighed ved den, men i og for sig kan den Betragtning, der ligger til Grund, være rigtig nok.

Der er paa forskellige andre Punkter foretaget Ændringer i den gældende Lov, men ærede Medlemmer vil kunne faa fuld Besked herom ved at gennemlæse Motiverne til Lovforslaget, saaledes som det